

Söz Üstatları

– GürhanGürses · 15 Mart 2012

"Kişi insan olursa üstat mertebesinde

Ona madde üstünde değer vereceksin

Baktın ki tavrı değişti her meclise gelişti

Çüş deyip de sırtına semer vuracaksın." Meftunu olmayan var mı bu sözün. Medfunu olayım gözümü dahi kıpmadan(!) defnetsinler lügate beni. Meftunu olayım gark etsinler söze beni.

Ah sözü kılıç gibi kuşanan ve kullanan söz erbaplarına ki, bu dünyada en büyük kıyımı esasen onlar yapmakta ve nice kansız ölümün ve yok oluşun fermanını imzalamaktadırlar. Hiçliğe kulaç atanları tutup da kollarından yokluğun daha derinlerine itenler, şimşeklerin gürültüsünden daha beterini insanlara yaşatanlar, bir kalemde yazı kışa çevirenler ve karanlık ile 24 saat raks edenler! Sözü yağ u bal eyleyip damağımıza katran deyu yapıştıranlar! Tatlı suyu acı su eyleyenler, havayı bozanlar, maviyi kirletenler, toprağı hor görenler! Kraldan daha kralcı olanlar, söz ülkesinin kara süvarileri bunlar. Yunuslayın: "Söz ola ağulu aşı, Bal ile yağ ede bir söz." Ve yine ah onlara ki söz diyarının en zirvesine çıkıp insanlığı onore eden ve bir daha söylenmeyecek derecede güzel inciler ortaya dökenler de onlar! Suya nakış atanlar -nakş-ı ber-ab- suya atılan nakışlar. Havaya dantel havası katıp kanaviçe gibi işleyenler, dağa kement atıp sevgilinin saçları gibi çekip koklayanlar, ağaçları tutup kollarından buse yağmuruna tutanlar! Bulutları yorgan bilip rüzgârı kuşananlar! Çiçeklerden özlenip gönüllerde ballananlar! Ve bu balı dudaklarıyla emip beyinleri ile tatlandıran, kalpleriyle filiyata döken müstesnalar! İnsandan daha insancıl olanlar, söz ülkesinin melek suratlı neferleri bunlar.

Evet; yazan, çizen, okuyan, karalayan herkese selam. Üretmeden yerinde oturup duran tavuk misali, laf taşıyan mahalle ağzıyla ayaklı gazete gibi, ortalığı karıştıran fitne fücurlara meydanı bırakmadan eyvallah.

Selam olsun söz cihangirlerine... "Kelâmül-Mülûk Mülûkül Kelâm!" Yani; padişahların sözü, sözlerin padişahıdır. Sözlerin padişahlarına selam olsun.